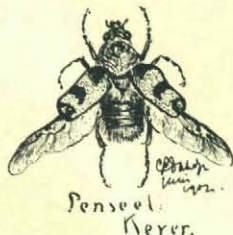

trossen van gele bloempjes, in gezelschap van avondkoekoeksbloem. De zaaddozen van deze plant worden

aangetast door een soort rups. Tevens bloeien nog akkerviooltje en muurpeper, en in de slooton batrachium. In het Oosterpark bloeien jasmijn en spiraea.

16 Juli. Zeer warm weer. Rietland-excursie. In boerentuintjes bloeien veel lelies, monnikskappen en ridder-sporen. Akelei vormt zaden. Linde raakt uitgebloeid. Aan een muur veel poppen van vanessa urticae. Karekieten zingen en koekoeken roepen nog. Het thans manshooge

riet wordt bijna overal geheel omstrengeld door bloeiende haagwinde. Een prachtig effect maken tevens de lischodden en de gele bloeitoppen van lysimachia vulgaris. De orchideeën en gele ratelaar raken uitgebloeid. Kamper-

foelie echter nog niet. Wilde frambozen zijn rijp en eetbaar, natuurlijk heerlijk voor de dorst. Braam bloeit nog. Te midden van de wildernissen bloeit scrophularia aquatica in zeer hooge exemplaren. Op een plek is het net of distel vuurroode hoofdjes heeft: het zijn bloedropvlindertjes (*Zygaena filipendula*), die op de distelbloemen snoepen. Kikkerbeet is prachtig en bedekt geheele slooten, doch bloeit niet. Op eilandjes in de plassen staan manshooge boschjes van prachtig bloeiend harig wilgenroosje (*Epilobium hirsutum*). Egelskop heeft bijna rijpe vruchten. Zwanebloem bloeit. Fonteinkruid steekt de bloemen boven het water uit. Veenmos vertoont bolletjes, die er uitzien als vogelzadjes, het zijn zwammetjes die op het mos woekeren. Op allerlei gewassen loopen zwarte kevertjes met bruine dek schilden. Voorts bloeien in groote hoeveelheid bij elkaar glidkruid, erica, oogentroost, bijenkorfje en vogelwikke. Het hooge riet vormt met de klimplanten geheele wildernissen, die een tropisch idee geven, en waarin het voortgaan zeer lastig is; het is de natuur in haar zomerkleed, in het toppunt van haar pracht.

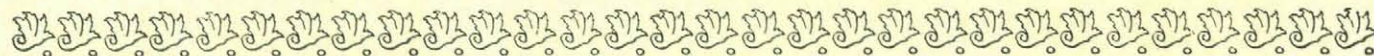
24 Juli. Alle spoordijk-vlinders vliegen: zandoogjes, dikkopjes, kleine vossen, vuurvlindertjes, hooibeestjes, witjes en ook dagpauwoogen, alles om de rijkbloeiende distels

Zygaena.

dwarrelende, in gezelschap van allerlei soorten bijen, wespen, vliegen enz. Een meekrapvlinder gesnapt, terwijl deze een aardappelbloem bestoof. Overal ziet het blauw van de zand- en boschklokjes (*Jasione* en *Campanula*). *Silene inflata* bloeit nog, doch *Lychnis vespertina* heeft de zaden reeds uitgestrooid. Van de vlinderbloemigen bloeien: *Trifolium arvense*, *Trifolium procumbens* en *Medicago sativa*. Voorts: Sint-Theunisbloem, walstroo, fijnstraal, pastinaak, magriet, hertshooi en akkerwinde. Ooievaars- en reigersbekken hebben al rijpe zaden.

C. L. D. JR. EN F. J. B. DE M.

Vragen en Korte Mededeelingen.

Natuurgeneeswijzen.

In het slot van het artikel over Hondsdraf, voorkomende in afl. XII van deel VI van dit tijdschrift, deelt u mede, dat hondsdrafbladen een uitstekend middel zijn tegen pijnlijke eeltverdickingen aan de voeten, en daar u zelf in de gelukkige omstandigheid verkeert, er niet de proef van te kunnen nemen, vraagt u bericht hierover van anderen. Minder gelukkig dan u, sedert ik eens een paar te nauwe bottines heb gedragen, die ik uit zuinigheid niet heb willen afdanken, heeft zich op mijn linker-voet zool eelt ontwikkeld. Een voetreisje door de Ardennen, waar de hondsdraf geen vreemdeling is, ofschoon ik er de witgebloemde vergeefs zocht, stelde mij in staat, de proef op ruime schaal te nemen. De pijn werd inderdaad gestild door eenige blaadjes op de eeltverdicking te leggen en het wandelen daardoor zeer veraangenaamd. Maar het eelt is niet verdwenen. Ik had gehoopt, dat het weg zou trekken, evenals wratten verschrompelen door ze een paar malen in te wrijven met de donzige binnenzijde van de schillen van tuinboonen. Dit middel werd mij, toen ik een jongen was door onze keukenmeid aan de hand gedaan. Een paar jaren geleden had ik gelegenheid, de voortreffelijkheid van de tuinboonschil nogmaals te ondervinden. Ik had een pad, wiens leven bedreigd werd, met mijn voet een zetje gegeven, waardoor het dier veilig in een bloemperk kwam te zitten. Kort na daarna ontwikkelden zich op mijn grooten teen een drietal wratten. Of ik die aan de pad te danken had, weet ik niet. Men zegt, dat het het aanraken van dat dier

wratten doet ontstaan, en daaraan gedachtig, had ik er mij voor gewacht mijn handen te gebruiken, toen ik het individu redden wilde.

Zou het wrattenverwekkend vocht door de schoen- en sok-bedekking van mijn voet heengedrongen zijn? Hoe het zij, de wratten waren er, en hinderen deden ze me ook. Ik wachtte geduldig, tot er tuinboonen in 't land waren. Twee avonden achter elkaar wreef ik de wratten met de binnenzijde van een tuinboon in, en daarop begonnen zij te verschrompelen. Na twee weken waren zij verdwenen.

Bussum.

H. N. DE FREMERY.

Althaea hirsuta.

Een paar dagen geleden bracht een schooljongen me een plant, die ik niet kende en welke me na determinering het best scheen over een te komen met *Althaea hirsuta*.

Volgens mijn leerling was deze het eenige exemplaar, dat groeide op een voormalig stukje bouwgrond; de 3 stengels, die uit één wortel kwamen, lagen volgens hem plat op den grond.

De plant is ruim 1 M. lang. De onderste bladen zijn ongeveer niervormig en 5 lobbig; de lobben zijn gezaagd gekarteld. De bovenste bladen 3 of 5 deelig; alle gesteeld. De bloemen zijn vrij groot, lichtrood en lang gesteeld, terwijl de bijkelk 8-deelig is (insnijdingen ver over de helft) en geheel vrij van de eigenlijke kelk. De bloemen staan in de bladoksels. De geheele plant is ruw behaard en kruidachtig.